

tern revisor vedlægges redegørelsen. Ledelsen kan endvidere anmode den finansielle virksomheds eksterne revisor om at udarbejde redegørelsen.

Redegørelsen skal bl.a. indeholde en beskrivelse af virksomhedens økonomiske stilling og en begrundet angivelse af den forventede økonomiske udvikling i de kommende år. Heri kan eksempelvis indgå en beskrivelse af virksomhedens indtjening, omkostninger, tabsrisici, hensættelser og udvikling i ind- og udlån.

Der skal også i redegørelsen indgå en vurdering af den finansielle virksomheds fremtidsmuligheder med forslag til, hvilke initiativer der bør foretages under hensyn til den forventede, økonomiske udvikling. Dette kan f.eks. være tiltag over for risikofyldte engagementer og foranstaltninger til forbedring af indtjeningen. I redegørelsen vil der endvidere kunne stilles forslag om ændringer i ledelsen, forslag om at søge fusion med en anden finansiel virksomhed samt ændringer i driften og organisationen m.v.

Efter *stk. 2* skal redegørelsen vedlagt revisionsudtalelsen forelægges den finansielle virksomheds bestyrelse til godkendelse. Redegørelsen skal indsendes til Finanstilsynet til orientering. Påbud kan udstedes både overfor enkeltvirksomheder og sammenslutninger af sådanne.

Til § 349

Bestemmelsen er i hovedsagen en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

I forhold til den gældende bestemmelse foreslås det dog i *stk. 1, nr. 2*, som noget nyt at give Finanstilsynet mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt vurderet ud fra virksomhedens økonomiske forhold. Finanstilsynet kan efter dette forslag påbyde nødvendige foranstaltninger, hvis der er risiko for, at virksomheden mister tilladelsen. Dette kan ske, hvis der er betydelig risiko for, at bestemte forhold fortsætter eller indtræffer, f.eks. fortsat urentabel drift, tab på aktier eller obligationer eller negativ udvikling i enkeltvirksomheder eller sektorer af virksomheder, og at disse forhold vil kunne indebære, at virksomheden ikke vil opfylde kapitalkravene i afsnit 10.

Some eksempler på påbud kan nævnes:

1. Forhøjelse af kapitalkrav generelt.
2. Forhøjelse af kapitalkrav på enkelte aktiver.
3. Afdækning af risici på særskilte områder, f.eks. kreditaktier eller valutarisici.
4. Tegning af nødvendig (ekstern) reassurance, dvs. reduktion af risici for egen regning.

Herudover foreslås det at bevare den gældende regel, hvorefter tilsynet kan give påbud om nødvendige

foranstaltninger, hvor der er en konkret fare for indskydernes, de forsikredes, obligationsejernes eller øvrige investoreres økonomiske interesser, selv om virksomheden opfylder de almindelige kapitalkrav i den finansielle lovgivning. Bestemmelsen kan kun anvendes, hvis disses økonomiske interesser er i konkret fare f.eks. som følge af, at virksomheden ikke har ført en forsvarlig drift. Bestemmelsen kan alene anvendes, når interesserne for den nævnte personkreds er i fare, mens hensyn til medarbejdere, aktionærer og øvrige kreditorer ikke kan danne baggrund for et påbud.

Den gældende bestemmelse har kun været anvendt i praksis i begrænset omfang. Som eksempler på anvendelsesområdet kan nævnes påbud om at lukke for nytegning samt krav om at bringe et utilstrækkeligt reassuranceprogram i orden.

For så vidt angår investeringsforeninger og specialforeninger, vil disse næppe blive udsat for en økonomisk fare på grund af investeringsforvaltningsselskabets forringede økonomiske stilling, idet investeringsforeningers og specialforeningers likvide midler og værdipapirer henholdsvis indestår og opbevares i et depotselskab. Investeringsforvaltningsselskaber opbevarer således ikke midler fra investeringsforeninger og specialforeninger.

Investeringsforeninger og specialforeninger kan dog blive udsat for den fare, at investeringsforvaltningsselskabet på grund af sin forringede økonomiske stilling ikke har den nødvendige minimumskapital og derfor må afvikles.

Et påbud kan afpasses efter den konkrete virksomheds forhold, hvilket giver Finanstilsynet mere differentierede beføjelser. Dette stemmer overens med internationale tendenser på området, hvor man i højere grad end tidligere benytter sig af muligheden for at fastsætte individuelle krav til den enkelte virksomhed. Bestemmelsen giver mulighed for, at en finansiel virksomheds forhold bringes i orden, mens virksomheden stadig opfylder den finansielle lovgivnings krav til kapitalforhold m.v.

Finanstilsynets påbud skal konkretiseres så tilstrækkeligt, at ledelsen i den finansielle virksomhed reelt har mulighed for at imødekomme påbudet. Påbudet skal videre forelægges for Det Finansielle Virksomhedsråd, jf. § 344, stk. 2, da et påbud i medfør af bestemmelsen altid vil have videregående betydelige følger for den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. Der skal ligeledes være klarhed over, hvornår påbudet er opfyldt. Omvendt skal det være op til den enkelte virksomheds ledelse at udfylde rammerne for, hvorledes et påbud opfyldes. Hvorvidt der på baggrund af påbudet skal ske indbe-